

[Agnete Laustsen]

Først i relation til socialministerens bemærkninger om, at vi kunne have været vældig godt forberedt, hvis vi havde læst den redegørelse – der kom på et tidligt tidspunkt, indrømmer jeg – om det nye socialindkomstbegreb. Der afgives jo mellem år og dag utroligt mange redegørelser, betænkninger, eller hvad de nu måtte hedde, men det er ikke altid, sådanne betænkninger følges op af lovforslag, og det er i særdeleshed ikke altid, at et lovforslag følger op på den måde, at man ved at læse en betænkning, som ofte angiver mange forskellige synspunkter, og som også kan indeholde både flertal og mindretal, kan slutte, hvad et eventuelt lovforslag kommer til at indebære. Derfor er jeg enig med hr. Henrik Toft, og jeg tror også, ministeren selv beklager, at vi på mandag skal behandle et så omfattende forslag på grundlag af et lovforslag, som jeg tror meget få af os overhovedet har set, før det altså bliver fremsat her i dag. Det synes jeg er meget utilfredsstillende. Det er jo ikke hver dag, vi får forelagt noget, der er, kan vi forstå, så omfattende som ministerens lovforslag.

Måtte jeg til ministerens anden bemærkning om min inddragelse af bl. a. de offentligt ansattes indkomstforhold sige, at jeg nævnede bl. a. de offentligt ansatte, fordi det i disse dage er meget aktuelle problemer. Jeg vil naturligvis ikke dermed antyde, at deres indkomstproblemer er de samme som folkepensionisters, invalidepensionisters og lignende grupper. Jeg peger bare på, at de også på deres leveniveau har vanskeligheder, som måske kunne betinge, at de sagde: ja men hvis andre skal have kompensationer i form af, at deres offentlige tilskud skal sættes op, så må vi også have kompensationer. Hvordan det så skal ske, det er en anden side af sagen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er bl. a. socialministerens bemærkninger om de 170 mill. kr. i besparelser på ældreomsorgen. Det er gået præcis, som vi frygtede. Vi har haft omfattende plejehjemsdebatter, og hvad ved jeg, inden for de sidste par år herinde, og der er nu nedsat en ældrekommission, som skal kulegrave alle disse ting og så komme med en betænkning om, hvorledes vi fremover skal indrette vores pensionspolitik. Men det korte af det lange er altså, at man nu i besparelser-

bestræbelser laver en ny plejepolitik og i det hele taget pensionspolitik.

Jeg forstår ikke rigtig sammenhængen i bemærkningerne fra socialministeren. Jeg påpegede, at der skulle spares 170 mill. kr., og så siger ministeren, at det er, fordi man nu i videre omfang vil gå over til døgnpleje i stedet for plejehjem. Ja men hvis man ser på, hvad kommuner og amter i øvrigt bliver pålagt dels af udgifter, dels af besparelsesforslag herindefra – vi ved, at stigningstakten ikke må være mere end 2 pct. i 1981, 1 pct. i 1982, og som det så smukt er udtrykt af statsministeren forleden dag, skal der være yderligere besparelser i den kommende tid, det vil sige, at vi skal ned på 0 eller derunder – så er det da klart, at der hverken kan blive til daginstitutioner eller plejehjem. Jeg forstår ikke, at man samtidig med det kan sige, at de 170 mill. kr. i besparelser skyldes, at man går over til døgnpleje. Det troede jeg egentlig kom til at betyde, at man skulle bruge flere penge, når man gik over til døgnpleje, for døgnpleje kræver ganske andre tiltag end dem, som man kører med. Jeg ved, at der er visse kommuner, som kører helt fint med de ting. Men jeg ved, der vil blive brug for sygeplejersker og hjemmehjælpere, hjælp til at komme og putte folk i seng om aftenen, de ældre skal udstyres med alarmapparater, og jeg ved ikke hvad. Udviklingen bekymrer mig, men det skal jeg ikke komme ind på her. Men hvorledes det kan komme til at betyde, at man kan spare 170 mill. kr., det kan jeg ikke rigtig forstå, set i sammenhæng med det øvrige, der sker på det kommunale område.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må da indrømme, at jeg også har lidt vanskeligt ved at se, hvordan man gennem en besparelse på 170 mill. kr. på ældreområdet skulle kunne gennemføre en forbedring. Jeg kan godt være enig i, at man skal udbygge mulighederne for, at de ældre kan blive i deres eget hjem og undgå at komme på institution, men jeg kan ikke se, at det bliver billigere i den nuværende situation. Det er muligt, det kan blive billigere på længere sigt, men det vil nødvendigvis blive dyrere en overgang. Der står i dag masser af ældre, der venter på en plejehjemsplads, og hvis dette skal være en forbedring, må det vel være et spørgsmål om, at det bliver et reelt tilbud for